Ao. 1854. No. 102.

Zaturdag, 26 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

Bij Gouvernements resolutie van den 21 dezer maand No. 1153, is, met intrekking, op het zijdens M. Coglij daartoe gedaan verzoek, der Admissie haar in der tijd verleend, aan T. R. Trott vergund, om het bedrijf van *Herbergier* of *Tapper* uit te oefenen in het huis aan de 1ste Buitenwijk No. 46.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Meinhard Johan Duvelaar van Campen, Officier van Administratie der 2de klasse bij de Nederlandsche Marine,

en

Elisabeth Margaretha Thurkow.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eenige afkondiging als zullende dit huwelijk bij anticipatie voltrokken worden.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 17 Augustus ll. de slaaf *Jacques*, aankomende J. M. A. Neumann.

Op den 18 Augustus de slavin *Princes*, aankomende J. B. Seiler.

Op den 19 Augustus de slavin *Theresia*, met haar zoontje *Louis*, aankomende A. B. de Vries.

Op den 21 Augustus de slavin *Josephina*, aankomende den boedel J. M. van Huisduinen.

Terwijl sedert 1o Mei ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Antje*, aankomende de wed. M. A. Salomons, en

2o. De slavin *Antje*, aankomende pl. *Nieuwhoop.*

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

De Procureur Generaal,
J. A. LISMAN.

Transporten.

Den 24 Augustus 1854. David Nassij aan J. G. Malmberg, van het huis en erf aan de *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. D. No. 173 O. W. La. D No. 442.

Den 25sten. James Tijndall aan P. C. Stuger, van den blooten grond *Toevlugt*, gelegen aan de rivier *Boven Suriname* en *Thorarica*.

Idem. De Exploicteur aan Marianna Heijmans, Echtgenoote van C. Kuster, van het huis en erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. C. No. 128, O. W. La. D No. 161.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
(13388) MARTINI VAN GEFFEN.

Over *een* jaar en *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het openbaar doen verkoopen:

Den blooten grond **DE DAGERAAD**, gelegen in de divisie *boven Commewijne*, tusschen de plantaadje *Hazard* en de *Casewinica kreek*, toebehoorende den boedel J. F. Halfhide.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

De Curator voornoemd,
[3336] CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

PARAMARIBO, den 25 Augustus 1854.

Wij maken onze lezers opmerkzaam op de Voorwerpen der Liefdadigheids-loterij, waarvan de bezigtiging (*zie advertentie*) is opengesteld tot aanstaanden Vrijdag, en raden ieder, die zich eenige genoegelijke oogenblikken wil verschaffen, ten sterkste aan, dezelve te gaan beschouwen.

In de *Arnhemsche Courant* lezen wij het volgend artikel:

Wat is er, althans in langen tijd, te wachten van de Indische Maatschappij?

Wanneer wij ons deze vraag doen, stellen wij haar in algemeenen zin, d. i. wij hebben daarbij op het oog den algemeen heerschenden geest, zonder de hoogst loffelijke en niet zeldzame uitzonderingen te willen beleedigen; maar, wanneer wij die dan doen, is ons antwoord: de appel valt niet ver van den boom, of met andere woorden, er is niet bijzonder veel goeds van te wachten. Wij behoeven hier niet breedvoerig te ontwikkelen, dat noch in den Islam, noch in de leer van Boedha of Fo, noch in die van Confucius, om van andere heidensche secten niet te spreken, wij zeggen niet, eene gedurig herscheppende, maar zelfs eene behoudende kracht gelegen is, doch wij hebben vooral den blik gevestigd op de blanke bevolking, die naar Christus wordt genoemd. Van welken aard is die? Door welken geest wordt zij beheerscht? Het is er verre af, dat thans van hen, die Indie gaan bezoeken, hetzelfde zou gelden, wat vroeger van zoo iemand werd gezegd: "hij wil niet deugen, hij gaat naar de Oost"; integendeel, uit allerlei standen, door velen met meer dan middelmatige bekwaamheden toegerust, van eene beschaafde opvoeding en leden van de Christelijke gemeente, wordt de verre reis ondernomen, met loffelijke oogmerken en met opoffering van voorregten, die zij welligt voor altijd zich ontzeggen. En toch vragen wij nog eens, welke drijfveer brengt hen in beweging, *niet* dezulken, die als van ouds niet willen deugen en of op avontuur uitzeilen, of van Harderwijk worden ingescheept, maar die fatsoenlijke, achtenswaardige menschen, die de kern zullen uitmaken van de bevolking van den Indischen Archipel! Wij aarzelen niet, het te zeggen: *het is de spijs, die vergaat.* Ja maar, zegt men, om dieselfde spijs wroeten de menschenkinderen in Europa, en het gemis daarvan belet niet weinigen te werken, om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven. Helaas! het is zoo, maar desniettemin is er een groot onderscheid tusschen den Europeer, die blijft en den Europeer, die vertrekt; vertrekt, zeggen wij, niet naar Amerika, maar naar Indie. De eerste zoekt een eerlijk middel van bestaan, om daarmee door de wereld te komen en zijn kinderen voort te helpen, en *des bewust* kiest hij een beroep of een bedrijf, waardoor hij weet nimmer rijk te kunnen worden, en hij gevoelt zich gelukkig, als hij slagen mag zonder gestoord te worden in de behartiging zijner hoogere belangen; maar hij, die de opgaande zon te gemoet reist, zoekt niet bloot, zoo als bij ons de predikant, de letterkundige, de ambtenaar, een middel van bestaan, maar een middel om rijk te worden, en wel om zoo spoedig mogelijk rijk te worden. Ziedaar dus het beginsel, dat daar ginds als het algemeen heerschende mag worden aangemerkt. Zou men met ons van meening kunnen zijn, dat zulk een beginsel krachtig moet inwerken op de geheele maatschappij, en, dat het eer eene strekking heeft, om den mensch naar de laagte te trekken, dan om hem hooger, op te voeren? Wanneer *al* de Europeanen, zoo als met sommigen het geval is, in acht of tien jaren rijk waren en dan naar het vaderland terugkeerden, om daar hunne schatten en talenten aan het algemeene heil te wijden, wij zouden Nederland spoedig met een aantal uitstekende mannen bevolkt zien, ofschoon Indie er niet mee gebaat was; maar helaas! die vlieger gaat niet met allen op. De blanke die ginds den voet aan wal zet, vindt zich in zijn streven naar kapitaalvorming, veelzins gedwarsboomd. Natuurlijk! Hij komt daar als heer en eene bevolking van millioenen is ge-

reed, om hem het leven gemakkelijk te maken. Zoo als het hier te lande voor eene deftige vrouw schande wordt gerekend, om hare eigen japon te naaijen of hare eigen kousen te breijen, zoo is daar eene veel grootere menigte van dingen, die men hier zelfs waarneemt; maar die daar voor den Europeanen onteerend worden geacht. Met andere woorden; de blanke moet er een staat voeren en langs dien weg het geld zoo spoedig verteren, als hij het wint.

Al spoedig ziet hij in, dat hij zijn vertrek naar Europa onbepaald zal moeten uitstellen, en middelerwijl geraakt hij onder den invloed van het klimaat, van de zucht naar vermaken, van de behoefte aan een ruim en onbezorgd leven; maar altijd blijft die prikkel over, om naar het Vaderland terug te keeren en om daar als emeritus met een ruim inkomen te leven. In één woord, is het bijna onmogelijk, om zich aan de heerschappij der zinnelijkheid te onttrekken.

En middelerwijl gevoelt die kern der Indische bevolking, dat zout der Indische aarde, behoefte aan vertrouwelijken omgang met de andere sekse. Wij spreken niet van die verbintenissen, die, naar eene nieuwe opvatting van Christus zedeleer, daar zoo vaak worden aangegaan, en van het onzalig kroost, dat daaruit voortspruit, maar wij spreken van wettige huwelijken, aangegaan met Europesche of ook met inlandsche meisjes uit blanke ouders geboren. Welke heldenteelt wordt daaruit vaak geboren! Ach, zoo als wij zeiden, de appel valt niet ver van den stam. Mama heeft het veel te druk, met ... niets te doen, en papa veel te druk met *zaken* te doen, om zich ook nog met de opvoeding van hunne kinderen onledig te kunnen houden. Al wat bij de dame niet met bals of partijen, al wat bij den heer niet met geldwinnen en verteren in verband staat, wordt oppervlakkig opgevat en dringt nimmer in de hersenen door, en men mag, naar het spreekwoord, in dit opzigt Indie wel het land der goede kinderen noemen, omdat zij zoo juist naar vader en moeder aarden, ja zelfs die overtreffen.

Men heeft veel gesproken en zich het hoofd gebroken over het stelsel van opvoeding der Indische kinderen. Wij achten die zaak van het hoogste belang niet slechts voor de vereerders van Mahomed, Fo en Boedha, maar vooral ook voor de Christen-bevolking, en wij betreuren het, niet genoeg politici te zijn, om aan het gouvernement met vertrouwen een bepaald stelsel te kunnen aanbevelen. Doch zooals wij de zaak beschouwen, komt het thans daarop neer, dat die opvoeding of in Indie meest plaats hebben of in Europa, en wij gelooven verder, dat de resultaten van beide stelsels niet zoo bijster verschillen. Men heeft slechts de vraag te beantwoorden, wat beter is: dat de kinderen vroegtijdig aan hunne ouders worden ontscheurd, om in Europa geëxploiteerd te worden door menschen, die daar eene kostwinning van maken, en het ontginnen van die woeste dorre Oostersche kopjes regt tedieus, maar het disconteren der wissels dol prettig vinden; of dat zij groot worden onder het oog der ouders, die het langzamerhand aan ziel en zin begint te ontbreken, om hen tot zedelijk groote menschen te vormen?

Zoodat wij summa summarum willen zeggen, dat ons die kern der bevolking niet kernachtig genoeg dunkt, om Indie regt pittig te maken. Wij zouden meenen, dat daar eene geheele andere maatschappij diende te leven, wilde men werkelijk verbetering zien en dit noopt ons, om de bovenstaande vraag te beantwoorden met deze woorden: *niet veel bijzonders.* Wij besluiten met eene nieuwe vraag: is de aanwinst van één of drie tonnen gouds duur of goedkoop te achten, als men die betaalt met zedelijken en verstandelijken stilstand of achteruitgang van zich zelven en van zijne kinderen?

Het dagelijks toenemend gebruik dat van den Nederl. rykstelegraaf gemaakt wordt, heeft de regering sinds lang bedacht doen zijn op de uitbreiding der binnenlandsche lijnen en op de vermeerdering der aansluitingen met het buitenland.

Bij het openen van de dienst, op den 1sten December 1852, bestond slechts één telegraafdraad, tusschen Amsterdam, 's Gravenhage, Rotterdam, Dordrecht en Breda. Spoedig daarna is eene tweede draad gespannen, tusschen Rotterdam en Dordrecht, alsmede tusschen Rotterdam en Amsterdam. De verzending der berigten naar Duitschland geschiedt, sedert den 1sten Februarij 1851, langs eene lijn die Amsterdam met Duisburg verbindt. Tusschen Amsterdam, Utrecht en Arnhem bestaat, langs die lijn, een tweede draad, voor het binnenlandsch verkeer.

Sedert Februarij jl. is eene tweede verbinding met Belgie tot stand gekomen, door eene lijn, die van Utrecht over Gorinchem, naar Antwerpen loopt. Ten einde deze verbinding geheel onafhankelijk van het binnenlandsch verkeer te maken, wordt thans eene derde draad van 's Gravenhage over Amsterdam naar Utrecht gespannen.

Op het voorstel der Regering, heeft de Pruissische administratie besloten de lijn van Duisburg tot de Nederlandsche grenzen met nog een draad te versterken. Deze draad wordt verlengd tot Amsterdam en zal tegen 1 Julij aanstaande in werking kunnen komen.

De lijn van Maastricht naar de Duitsche grens is gereed. Wanneer in den loop van den aanstaanden zomer ook de verbinding van Maastricht met Arnhem en de verlenging der lijn op Pruissisch gebied tot Aken zal zijn voltooid, ontstaat hierdoor eene derde aansluiting met het Duitsche telegrafennet.

Met de Hannoversche Regering wordt onderhandeld over de wijze, waarop de weldra voltooide lijn van Arnhem naar de noordelijke provincien des Rijks met de Hannoversche telegrafen zal worden verbonden.

Als een bewijs der stelselmatige fanatisering der Russische soldaten voert de Fransche Patrie aan, dat twee Poolsche officieren door een krijgsraad werden veroordeeld en gefusileerd, omdat zij weigerden het avondmaal der Grieksche kerk bij het begin der laatste bestorming van Silistria te gebruiken, uithoofde zij tot de Katholieke kerk behoorden.

Publieke Veilingen.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag den 25 Augustus 1854.

Het HUIS en ERF staande en gelegen aan de Keizer straat, La. C No. 128, aankomende E. T. CAPADOCE.— ƒ 1,250.—C. KUSTER nom. ux.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Triton, kapt. A. P. Duinker, adres bij Gisius en Co.— Sluit 29 dezer.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

De betrekking van **BODE** bij de *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid* vacant zullende worden, zoo wordt dengenen, die zich met de daaraan verknochte werkzaamheden zouden wenschen te belasten, gelegenheid gegeven, zich binnen acht dagen schriftelijk te adresseren bij den *Algemeenen Voorzitter* J. C. MULLER Az.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1854.

Op veelvuldig verzoek en de goede bedoeling in het oog houdende, wordt de bezigtiging der **VOORWERPEN** voor de **LIEFDADIGHEIDS-LOTERIJ** opengesteld van af morgen tot den 1 September e. k., dagelijks van 8 tot 's middags 12 uur, en op eerstkomenden *Maan-* en *Woensdag* **avond** van 7 tot 9 uur.

De Secretaris bij het Armbestuur der Nederlandsche Israelitische Gemeente alhier,
M. J. GOEDMAN.

Societeit: *Ons Genoegen.*

ALGEMEENE VERGADERING en BALLOTAGE op **HEDEN AVOND** ten *half acht* ure

(13338)

UIJEN,

te bekomen bij

(13339) VOET & Co.

De ZALF en PILLEN van Hollowaij,

hebben weder eene bewonderenswaard'ge genezing ten gevolge gehad van een zeer, of open been.

Uittreksel uit eenen brief van den heer C. Pollart, drogist te Devenport Catharina straat No. 30, gedagteekend 19 Mei 1853. Aan den professor HOLLOWAY: » Mijnheer! de heer Blanket te Charlotte street bij Devenport, was sedert zeven jaar lijdende aan eene wond in het regterbeen; hij beproefde alle bedenkelijke middelen, doch te vergeefs. Eindelijk nam hij zijne toevlugt tot uwe **ZALF** en **PILLEN** waardoor bij binnen weinige weken werd genezen en thans bevindt hij zich in den besten staat van gezondheid.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a ƒ 1 f 3 en ƒ 5. (13340)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.